

ಮೊತ್ತ. ಆದರೆ ನನ್ನ ತಂಡೆ ಕುಡಿಯುವುದು, ಇಗ್ನೇಸು ಆಡುವುದರಲ್ಲಿಯೇ ಅದನ್ನು ಕಳೆದುಬಿಟ್ಟರು. ಆಗ ನನಗೆ ಹದಿಮೂರು ಹದಿನಾಲ್ಕು ವರ್ಷ ಇರಬಹುದೇನೋ. ಆರು ತಿಂಗಳಾದ ಮೇಲೆ ಕಾಂಟ್ರೋಕ್ ಮುಗಿಸಿ ವಾಪಸ್‌ ಬಂದೆ. ಮತ್ತೆ ನನ್ನ ಸೈಹಿತೆಯೊಬ್ಬರು ನನ್ನನ್ನು ಹವ್ಯಾಸಿ ರಂಗಭೂಮಿಗೆ ಸೇರಿಸಿದರು. ಹಕ್ಕಿ ಹಕ್ಕಿಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ನಾಟಕ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ.

◆ ನಿಮ್ಮ ನಟನಾಬದುಕಿಗೆ ತಿರುಪು ಶಿಕ್ಷಿದ್ದ ಯಾವಾಗ?

‘ಪ್ರಭಾತ್’ ಶಿಶುವಿಹಾರಾದಲ್ಲಿ. ಅಲ್ಲಿ ಚೌಡಪ್ಪ ರೆಡ್ಡಿ ಎನ್ನುವ ನಿರ್ದೇಶಕರಿದ್ದರು. ಸ್ವತ್ತರೂಪಕ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅದರಲ್ಲಿ ನಟಿಸಿದೆ. ತಂಬ ಅಧ್ಯಾತ್ಮವಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ‘ಧರ್ಮಭೂಮಿ’ ಎಂಬ ಒಂದು ಸ್ವತ್ತರೂಪಕವನ್ನು ಅವರೇ ಬರೆದಿದ್ದರು. ಅಪ್ಪರಲ್ಲಿ ಬಿ.ವಿ. ಕಾರಂತರು ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಬಂದರು. ‘ಬೆನಕ್’ ಎಂಬ ನಾಟಕಂದ ಶುರುವಾಯಿತು. ಅವರ ನಿರ್ದೇಶನದ, ಚಂಡ್ರಶೇಖರ ಕಂಬಾರರ ರಚನೆಯ ‘ಜೊಕುಮಾರಸ್ವಾಮಿ’ ನಾಟಕರಲ್ಲಿ ನಟಿಸಿದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ನನಗೆ ತಂಬ ಖ್ಯಾತಿ ಶಿಕ್ಷಿಸಿಟ್ಟಿತು. ಕೆ.ಎಂ. ಶಂಕರಪ್ಪ ನಾಟಕ ನೋಡಲು ಬಂದಿದ್ದರು. ಅವರು ನನ್ನ ಪಾತ್ರ ನೋಡಿ ಮಣಿ, ಅವರ ನಿರ್ದೇಶನದ ‘ಮಾಡಿ ಮಡಿದವರು’ ಸಿನಿಮಾದಲ್ಲಿ ಪಾತ್ರ ಕೊಟ್ಟರು.

◆ ನಿಮ್ಮ ಮತ್ತು ಲೋಕೇಶ್ ನಡುವೆ ಹೇಚ್ ಪಲ್ಲವಿಸಿದ್ದು ಹೇಗೆ?

ನಾನು ಪ್ರಭಾತ್ ಶಿಶುವಿಹಾರಕ್ಕೆ ಹೋಗ್ನಿದ್ದಲ್ಲ, ಅಲ್ಲೇ ನಾನು ಲೋಕೇಶ್ ಅವರನ್ನು ಹತ್ತಿರದಿಂದ ನೋಡಿದ್ದು. ಅಲ್ಲಿಯೇ ಒಂದು ಹುಡುಗಿ ಅವರನ್ನು ತಂಬ ಇಷ್ಟಪಡಿಸ್ತು. ಆದ್ದರಿಂದ ಮಾಡುವೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿಕೇ ಇಷ್ಟರ ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಒಷ್ಟಿಗೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಮೊದಲೇ ಕೀರಿಯ್‌ ಆಗಿದ್ದ ಲೋಕೇಶ್ ಇನ್ನಷ್ಟು ಸೀರಿಯ್‌ ಆಗಿಬಿಟ್ಟರು. ‘ಅಯ್ಯೋ, ಒಂದು ಹುಡುಗಿಲ್ಲ ನಿವು ಇಷ್ಟುಂದು ತಲೆಕಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಿರಾ? ಅಯ್ಯೋ ಬಿಡ್ಡಿ, ಅವಳ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿಲ್ಲ ಅಂದೈನು? ನಾನು ಮಾಡುತ್ತಿನೀನು’ ಎಂದು ತಮಾವೆ ಮಾಡಿದ್ದೆ. ಲೋಕೇಶ್ ಅದನ್ನು ನಿಜ ಅಂದಕೊಂಡುಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಎಷ್ಟೋ ದಿನಗಳ ನಂತರ, ನಾನು ಸಿನಿಮಾಗಳಲ್ಲಿಯೂ ನಟಿಸಲು ಶುರುಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಒಂದು ದಿನ, ‘ಯಾವಾಗ ಮಾಡುವೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿಣಾ?’ ಎಂದು ಕೇಳಿದರು. ನಾನು ಹೋಹಾರಿದೆ. ‘ಮಡ್ಡನಾ? ಅಯ್ಯೋ ಇಲ್ಲಪ್ಪಾ? ನಾನು ಅವಾಡ್‌ ಎಲ್ಲ ತಗೊಳಿಸಿ. ಅಲ್ಲಿವರೆಗೂ ಮಣಿ ಗಿಡ್ಡ ಎಲ್ಲ ಆಗಲ್‌’ ಎಂದುಬಿಟ್ಟೆ. ‘ಸರಿ, ನಿಗೆ ಏರಿದು ವರ್ಷ ಟ್ರೇನ್‌ ಕೊಡ್ಡಿನಿಂದೆ. ಅವಿನ ಸಾಧನೆ ಮಾಡ್ಡಿಯೋ ಮಾಡು’ ಎಂದರು. ಆ ಏರಿದು ವರ್ಷದಲ್ಲಿಯೇ ನಾನು ನಟಿಸಿದ ‘ಅಭಿಕಾರಿನ ಹೋಸ್‌ ಅಭಿನು’ ಸಿನಿಮಾಗೆ ರಾಪ್ಪ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಬಂತು. ಆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಕ್ಕೆ ನವ್ವೆಲ್ಲ ಕರೆದ್ದರು. ನಂತರ ಮಾಡುವೆಯಾಗಲು ನಿರ್ದಾರಿಸಿದೆವೆ.

ಮಾಡುವೆ ದಿನದವರೆಗೂ ಮಾಡುವೆ ಆಗತ್ತೇ ಇಲ್ಲವೇ ಅನ್ನೇ ಹೆದರಿಕೆ ಇದ್ದೇ ಇತ್ತು. ದಾವಣಗೆರೆಯಲ್ಲಿ ‘ನಟರಂಗ’ ತಂಡದ ಒಂದು ನಾಟಕ ಇತ್ತು. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದಾಗ ಲೋಕೇಶ್, ‘ಮುಂದಿನ ವಾರ ಫೆ. 2ರಂದು ನಿನ್ನ ಮಾಡ್ ಮಾಡೆತ್ತಿಬೇಕು ಅಂದ್ಯೂಂದಿದ್ದಿನಿ. ಏನ್ ಹೇಳಿದ್ದೀಯಾ?’ ಎಂದು ಕೇಳಿದರು. ‘ಮುಂದಿನ ವಾರವೇ ಮಾಡುವೆನೆ?’ ಎಂದು ನನಗೆ ಗಬರಿ. ಆಮೇಲೆ ಅವರ ಪಾಡಿಗೆ ಅವರು ಹೋದರು. ನನಗೆ ಹರಿಹರದಲ್ಲಿ ನಾಟಕ ಇತ್ತು. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದೆ. ಅಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಸೈಹಿತೆಯೊಬ್ಬಳ ಒಳಿ ಈ ವಿವರ ಹೇಳಿಕೊಂಡು ಹೆದರಿಕೆ ಹಂಚಿಕೊಂಡೆ. ಅವಳು, ‘ನೋಡು ಆದ್ದು, ಮಾಡ್ ಆಗತ್ತೆ. ಇಲ್ಲಿದ್ದೇ ನಾಟಕ ಆಗತ್ತೆ. ಏನೂ ಯೋಂಣಿ ಮಾಡ್ದೇಇ’ ಎಂದಳು. ಕಳುವಾರಿಗೆ ಮಾಡುವೆ, ಮನ, ಮಕ್ಕಳು ಎಂದರೆ ಕಳು ಹಾಕುವರೆ ಜಾಸ್ತಿ. ಹಾಗಾಗಿ ತಾಳಿ ಕಟ್ಟುವವರೆಗೂ ನನ್ನ ಮಾಡುವೆಯಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬ ನಂಬಿಕೆ ಇರಲೇ ಇಲ್ಲ ನನಗೆ.

ಅಂತೆ ಅಂದುಕೊಂಡ ಹಾಗೆ ನಮ್ಮ ಮಾಡುವೆ ನಡೆಯಿತು. ಎಂಟೊವರೆಗೆ ಮಾಡುವೆ ಆಯ್ದು. ಒಂಬತ್ತುಗಂಟಿಗೆ ಕಲಾಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಹೋದ್ದಿ. ಹತ್ತುಗಂಟಿಗೆ ‘ಕಾಕನ ಕೋಟೆ’ ನಾಟಕ ಇತ್ತು. ಲೋಕೇಶ್ ತಂಡೆ, ನಾನು ಮಗಳು ಆ ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ನಾಟಕ ಮುಗಿದಾಗ ‘ತಿ ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಅಪ್ಪ ಮಗಳ ಪಾತ್ರ ಮಾಡಿದವರು ಈವ್ಯಾಪ್ತಿ ಗಂಡ ಹಂಡತಿ ಆಗಿದ್ದಾರೆ’ ಎಂದು ಘೋಷಣೆ ಮಾಡಿದ್ದು. ಹಿಗೆ ನನ್ನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದು ಹೇವನ ಶುರುವಾಯಿತ್ತು.

◆ ಕೊಟುಂಬಿಕ ಜೀವನ ಹೇಗೆತ್ತು?

ಮಾಡುವೆಯಾಗಿ ಲೋಕೇಶ್ ಮನಗೆ ಒಂದು ಮೇಲೆ ‘ನನಗ ಡಾನ್ಸ್ ಮೇಲೆ ತಂಬ ಆಸೆ ಇದೆ. ಡಾನ್ಸ್ ಕಲಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ’ ಎಂದೆ. ಆ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಹದಿನ್ನೆಡು ಜನ ಇಷ್ಟರು. ‘ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಈಗ ನಿನೇ ದೊಡ್ಡವಳ. ನಿನು ಡಾನ್ಸ್ ಅಂತೆಲ್ಲ ಹೇರಬಂದೆ ಮನೆನ ಯಾರು ನೋಡ್ಡೇತ್ತಾರೆ?’ ಎಂದು ಲೋಕೇಶ್ ಕೇಳಿದರು. ಸರಿ ಎಂದು ನಾನು ಮನೆಯ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಹೊತ್ತುಕೊಂಡೆ.

ಆಗ ನನಗೆ ಅಡಗೆ ಪಡಗೆ ಏನೂ ಬಿಟ್ಟೆಲ್ಲ. ಲೋಕೇಶ್ ಆಕ್ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಹೇಳಿಕೊಟ್ಟರು. ನಾನು ಕವ್ವಪಟ್ಟು ಅನ್ನ ಮಾಡಿ ಲೋಕೇಶ್ ಅವರ ಜ್ಕೆಪ್ಪಂಗೆ ಬಿಡಿಸಿದರೆ ಅವರು, ‘ಇಡ್ಡಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಾಂಬಾರ್ ಹಾಕಮ್ಮಾ’ ಎಂದು ನಷ್ಟರು. ಅನ್ವಯಂಬಂದು ಇಡ್ಡಿಯ ಹಾಗಿಯೇ ಆಗಿತ್ತು. ಇನ್ನು ಚಪಾತಿ ಮಾಡುವುದೆಂದರೆ ರಾಮ ರಾಮಾ... ಯಾಕಾದ್ರು ಚಪಾತಿ ಮಾಡಬೇಕವ್ವಾ ಎಂದು ಪರದಾಮ್ತಿದ್ದೆ. ಕೊನೆಯವರೆಗೂ ನನಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಚಪಾತಿ ಮಾಡಲು ಬರಲೇ ಇಲ್ಲ. ಲೋಕೇಶ್ ಅವರಿಗೆ ಚಪಾತಿ ಪೂರಿ ಧರ ಉಂಬಬೇಕು. ಅವರಲ್ಲಿ ಅಂದ್ರೆ ಚೆನ್ನಾಗೆ ಉಂಬ್ಬಿತ್ತು. ಅವರು ಒಂದು ನಿಂತಿದ್ದೇ ಉಂಬ್ಬಾ ಚಪ್ಪೆ ಥರ ಆಗಿಬಿಡುತ್ತಿತ್ತು. ‘ನೆನ್ನ ಬಿಡೆ’ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅತ್ಯೇಯನ್ನ ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ‘ನಂಗರಪು ಚಪಾತಿ ಮಾತ್ರ ನೀನು ಮಾಡಿಕೊಡು’ ಎಂದು

ಅವರ ಬಳಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ತಿನ್ನತ್ತಿದ್ದರು. ‘ಅಳ್ಳಿಗೂ ಬರಲ್ಲ, ಅಡಗೆನೂ ಬರಲ್ಲ. ವೇಸ್ಪ ನಿನನು’ ಅಂತಾನೇ ಲೋಕೇಶ್ ಹೇಳಿತ್ತಿದ್ದರು.

◆ ಮದುವೆ ಆದಮೇಲೆ 14 ವರ್ಷ ಸಂಭವಿಸಿದ್ದ ದೂರವೇ ಉಳಿದುಬಿಟ್ಟಿರಿ. ಕಷ್ಟವನ್ನಲ್ಲಿದ್ದ ಹೇಗೆತ್ತು?

ಆ ಪ್ರಾತಿವನ್ನು ಎಂಜಾಯ್ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ನಾನು. ಅಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಮನ, ಮಕ್ಕಳು, ದೊಡ್ಡವರನ್ನಲ್ಲ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು, ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಮಾಡುವೆ, ಮುಂಜಿ, ಸಾಪ್ ನೋವು ಎಲ್ಲವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ. ಬಹುತ್ವಾಗಿ ಬದುಕಿನ್ನಾಳು ಬಂದ ಹಾಗೆ ಸ್ವೀಕರಿಸಿದ್ದಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಬಂದುಮಣಿದ್ದನೇ.

ಹೆದರಿ ವಾಪಸ್ ಬಂದಿದ್ದೆ!

ಸುಭಾಯ್ ನಾಯ್ ಅವರ ಕಂಪನಿಗೆ ನನ್ನ ಸೇರಿಸಬೇಕು ಎಂದು ನಂಮ್ ತಂಡೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಒಮ್ಮೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿದ್ದರು. ನಾನು ಅವರ ದೂಡೆ ಮಿನೆ ನೋಡಿ ಹೆದರಿಕೊಂಡುಬಿಟ್ಟೆ. ‘ಅಯ್ಯೋ, ಅಣ್ಣ ನನಗೆ ಅವರನ್ನು ನೋಡಿದ್ದೆ ಭಯ ಆಗತ್ತಲ್’ ಎಂದು ಹಟ ಮಾಡಿ ವಾಪಸ್ ಬಂದಬಿಟ್ಟೆ. ಬಹುತ್ವಾಗಿ ಕಂಪನಿಯಲ್ಲ, ಮುಂದೆ ಅವರ ಮನಯಲ್ಲಿಯೇ ಸೇರಿಕೊಳ್ಳುವುದಿದ್ದೆ ಎಂದು ತಪ್ಪಿಸಿರಬೇಕು. ಅವರು ಕೀರೆಕೊಂಡಾಗ ನಾನು ಏಳಣೇ ತರಗತಿಯಲ್ಲಿದ್ದೆ. ಅವರು ಮುಕ್ಕೆ ಅವರ ಹೆಂಡಿ ಇಂಧರೂ ಕೀರೆಕೊಂಡ ಸುರ್ದಿಕೆಳಿ ನಾನು, ‘ನಾನು ಮಾಡ್ ಆಗ್ನಿನಿ. ನನ್ನ ಗಂಡಾನೂ ಸರ್ಕೋರ್ನಿ, ನಾನು ಅವರ ಜೀವಿತ ಸರ್ಕೋರ್ನಿ’ ಎಂದು ಹೇಳ್ಣುತ್ತಿದ್ದೆ. ಮಕ್ಕಳಾಟಿಕೆ ವಯಸ್ಸಿದ್ದು. ನಮ್ಮಣಿ ‘ಸುಮ್ಮೆ ಕಾತ್ಮಾಳ್’ ಎಂದು ತಲೆಮೇಲೆ ಮೊಟಕಿದ್ದೆ.

ತೋರಿಕೆ ಅವರು ನನಗೆ ಸರಳವಾಗಿ ಜೀವನ ನಡೆಸಲು ಕಲಿಸಿಕೊಟ್ಟರು. ‘ಲೋಕು ಲೋಕು ನನಗೊಂದು ಸೀರೆ ಹೊಡಿ’ ಎಂದು ಕೇಳಿದರೆ, ‘ನಿನ್ನತ್ತ ಸೀರೆ ಇಲ್ಲಾ? ಹಾಗಿಲ್ಲ ಹೀಗಿಲ್ಲ?’ ಅಂತೆಲ್ಲ ಪ್ರೇಕ್ಷಣೆ ಕೇಳಿದ್ದು. ಕೊನೆಗೆ ನೂರು ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡ್ಡಿದ್ದು. ನಾನು ನೂರು ರೂಪಾಯಿ ಸೀರೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಉಂಟು ಸಂಪುರ್ಣಮಣಿತ್ತಿದ್ದೆ ಲೋಕೇಶ್ ಸರಳವಾಗಿ ಬದುಕುವನ್ನು ಕಲಿಸಿದರೆ, ನನ್ನ ಮಗ ಸೃಜನ್ ಲಕ್ಷ್ಮಿರಾಯಾಗಿ ಬದುಕುವುದನ್ನು ತೋರಿಸಿದ. ಎರಡು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಸೀರೆ ತಂದುಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. ಅಂಥ ವ್ಯಾತಾಸ ಏನಿಲ್ಲ; ಎಲ್ಲರೂ ಜೇನ್ನಾಗಿದೆ ಅಂತಾರೆ. ಅದೊಂದು ಮಿಳಿ ಅಷ್ಟೆ.

◆ ಮತ್ತು ನಟನಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದು ಹೇಗೆ?

ರಾಘವೇಂದ್ರ ರಾಜ್ ಕುಮಾರ್ ಅವರ ‘ಚೆರಂಜೆವಿ ಸುಧಾಕರ್’ ಸಿನಿಮಾದಲ್ಲಿ ಪಾರ್ವತಮ್ಮ ಕರೆದರು ಎಂದು ಒಷ್ಟಿಕೊಂಡು ನಟಿಸಿದೆ. ನಂತರ ಪಾರ್ವತಮ್ಮ ‘ನಂಜಂಡಿ ಕಲಾಣಿ’ ಸಿನಿಮಾ ಮಾಡಲು ಕರೆಯುವವ್ವರಲ್ಲಿ,